

Rezolutīvā daļa

- 1) Izbeigt tiesvedību attiecībā uz prasību atcelt Parlamenta 2017. gada 2. marta lēmumu P8_TA(2017)0056 par parlamenta deputātes imunitātes atcelšanu Marion Anne Perrine Le Pen.
- 2) Prasību pārējā daļā noraidīt.
- 3) Marion Anne Perrine Le Pen sedz savus tiesāšanās izdevumus pati, kā arī atlīdzina Parlamenta tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 231, 17.7.2017.

Vispārējās tiesas 2017. gada 14. decembra rīkojums – Rogesa/Komisija

(Lieta T-475/17) ⁽¹⁾

(Prasība atcelt tiesību aktu — Piekluve dokumentiem — Regula (EK) Nr. 1049/2001 — Regula (EK) Nr. 1367/2006 — Dokumenti par iekārtu, kas ražo granulu un kausētās rūdas maisījumu — Netieši izteikts piekļuves atteikums — Tiesš lēmums, kurš pieņemts pirms prasības celšanas — Pieteikums par tiesvedības izbeigšanu pirms sprieduma taisīšanas — Interese celt prasību — Acīmredzama nepieņemamība)

(2018/C 052/44)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Rogesa Roheisengesellschaft Saar mbH (Dillingen, Vācija) (pārstāvji: S. Altenschmidt un A. Sitzer, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvis: H. Krämer)

Priekšmets

Prasība, kas ir pamatota ar LESD 263. pantu un ar kuru tiek lūgts atcelt, primāri, netiešo Komisijas 2017. gada 20. jūnija lēmumu un, pakārtoti, 2017. gada 11. jūlija lēmumu, ar kuriem ir atteikta piekluve dokumentam Ares (2017) 1684109, 2009. gada 2. novembris, un dokumentam Ares (2017) 1685639, 2009. gada 29. novembris.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt kā acīmredzami nepieņemamu.
- 2) Rogesa Roheisengesellschaft Saar mbH un Eiropas Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

⁽¹⁾ OV C 318, 25.9.2017.

Prasība, kas celta 2017. gada 22. novembrī – Comprojecto-Projetos e Construções u.c./ECB

(Lieta T-768/17)

(2018/C 052/45)

Tiesvedības valoda – portugāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: Comprojecto-Projetos e Construções, Lda. (Lisabona, Portugāle), Paulo Eduardo Matos Gomes de Azevedo (Lisabona), Julião Maria Gomes de Azevedo (Lisabona), Isabel Maria Matos Gomes de Azevedo (Lisabona) (pārstāvis: M. A. Ribeiro, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Centrālā banka

Prasījumi

Prasītāju prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atcelt apstrīdētos tiesību aktus, it īpaši:

(i) atbildētājas lēmumu par atteikumu rīkoties;

(ii) atbildētājas lēmumu neuzsākt pārkāpuma izmeklēšanas procedūru;

(iii) *Banco de Portugal* priekšsēdētāja un pārējo "amatpersonu", kuri ir lēmuši par laikā no 2013. gada 26. jūnija līdz 2015. gada 22. aprīlim iesniegtajām sūdzībām un prasījumiem, lēmumu.

— To pašu iemeslu dēļ prasītāji lūdz Tiesu, lai tā paustu nostāju:

(i) kas ļautu prasītājiem panākt tiesu nostājas par prasību par zaudējumu atlīdzību, kas tika iesniegta pret *BCP [Banco Comercial Português]* un citiem, atcelšanu;

(ii) kas ļautu prasītājiem celt regresa prasību pret Portugāles valsti;

(iii) kas ļautu novērtēt, vai dalībvalstij/prokuratūrai/PGR [*Procuradoria Geral da República*; ģenerālprokuratūra] bija iemesli, lai atteiktos iestāties prasībā;

(iv) kas ļautu novērtēt, vai dalībvalstij/prokuratūrai/PGR bija pamatoti iemesli, lai nepaziņotu šo lietu OLAF.

— Ja Vispārējā tiesa uzskatītu, ka prasītāju prasījumi ir pamatoti, atbilstoši tam, kas ir noteikts LESD 268. un 340. pantā, piespriet Eiropas Centrālajai bankai samaksāt naudas summu 4 582 825,80 EUR apmērā, tai pieskaitot kavējuma procentus atbilstoši likumā noteiktajai likmei, kuri tiek aprēķināti līdz faktiskai samaksai, kā arī pārējos izdevumus un atlīdzību par zaudējumiem un kaitējumu, kas tiek izvirzīti saistībā ar notikušo aizskārumu.

— Tomēr, ņemot vērā to, kas ir noteikts LESD 280. pantā, un ka atbilstoši LESD 299. pantā noteiktajam "Eiropas Centrālās bankas akti, kas uzliek finansiālas saistības personām, kuras nav valstis, ir izpildāmi", Vispārējai tiesai būtu jānosaka, lai atbildētāja pieprasītu, lai šīs summas samaksātu *BCP*.

— Ņemot vērā, ka saskaņā ar to, kas ir noteikts Direktīvas 2005/29/EK 11. panta 1. punkta b) apakšpunktā, kā arī Direktīvas 2007/64/EK 81. panta 1. punktā un 83. panta 1. punktā un Dekrētlikuma 317/2009 96. panta "Papildu sankcijas" 1. punkta b) apakšpunktā, valsts centrālā banka ir "administratīvā iestād[e], kas ir kompetenta vai nu pieņemt lēmumus par sūdzībām, vai ierosināt attiecīgu tiesvedību", atbildētājas pārstāvim ir jāpieprasa, lai *BCP* "nekavējoties" samaksātu iepriekš minētās summas prasītāju kontos.

— Atbildētājam:

(i) ir jāpieprasa, lai tās pārstāve – valsts centrālā banka – lūgtu *BCP* iepriekš minētā izpildi, un atbilstoši tam, kas ir noteikts tās Konstitūtīvā likuma 13. panta 2. punktā, ja kredītiestāde to neīsteno, *Banco de Portugal* ir jāpieprasa kredītiestādei, lai tā "nekavējoties" samaksātu attiecīgās summas prasītāju kontos.

(ii) ņemot vērā, ka kredītiestādei, iespējams, būs "nekavējoties" jāsniedz atlīdzība prasītājiem, ir jāizpilda tas, kas ir noteikts Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. panta 2. punkta a) apakšpunktā, 47. panta 2. punktā un 49. panta 1. punktā, tas ir, saistībā ar to, kas tiks veikts attiecībā uz *Banco de Portugal* un prokuratūru/PGR, ievērojot Regulas Nr. 2532/98 par Eiropas Centrālās bankas pilnvarām piemērot sankcijas 3. pantā noteikto, Eiropas Centrālajai bankai būs vai nebūs jāierosina "pārkāpuma izmeklēšanas procedūra", liekot *BCP* rīkoties, kā rezultātā šai kredītiestādei būs jāpauz nostāja un tā nevarēs to nedarīt;

- ja Vispārējai tiesai atbilstoši LESD 256. panta 1. punktam nebūs kompetences, jautājums atbilstoši LESD 271. panta d) punktam ir iesniedzams izskatīšanai Tiesā, jo, ja valsts centrālā banka neatzīst, ka “nav izpildījusi kādu Līgumos uzlikto pienākumu, [tai] jāveic vajadzīgie pasākumi, lai pildītu Tiesas spriedumu”.
- ja Vispārējai tiesai nebūs kompetences, – ja Tiesa uzskatīs, ka prasītāju prasība ir pamatota, Vispārējai tiesai saskaņā ar LESD 264. pantu ir jāierosina Tiesai atcelt atbildētājas pārņemto valsts centrālās bankas nostāju un, ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. panta 1. punkta c) apakšpunktu un LESD 296. panta otro daļu, kā arī Direktīvas Nr. 2005/29/EK 11. panta 3. punkta c) apakšpunktu, ir jāpauž pamatota nostāja.
- atbildētājai un Tiesai ir jāaicina Portugāles valsts/prokuratūra/PGR rīkoties, lai paustu nostāju par BCP veiktajām darbībām.
- atbildētājai ir jāpaziņo šī lieta OLAF.
- saskaņā ar Vispārējās tiesas Reglamenta 134. panta 1. punktu jau šobrīd tiek lūgts atlīdzināt no tiesvedības izrietošos izdevumus, kas tiek noteikti atbilstoši Vispārējās tiesas iesakiem.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāji izvirza šādus pamatus.

1. Pirmais pamats ir balstīts uz to, ka ir pārkāpts pienākums norādīt pamatojumu, kurš ir paredzēts Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. panta 2. punkta [c) apakšpunktā], LESD 296. panta otrajā daļā un Direktīvas 2005/29/EK ⁽¹⁾ 11. panta 3. punktā.
2. Neatkarīgi no “drošības seifa” zādības, “pielietojot spēku attiecībā uz lietām”, BCP zināja vai tai ir bijis jāzina, ka pastāvēja finanšu sistēmas izmantošana nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas nolūkā, un tādējādi kredītiestāde zināja, ka runa ir par nodokļu krāpšanu vai izvairīšanos no to samaksas, kas varēja radīt zaudējumus Savienības budžeta līdzekļiem. Šīs darbības ir “nelikumīgas darbības, kas ietekmē Savienības finanšu intereses” un rada “primārus vispārējo interešu apsvērumus”, kuri veido “likumīgus mērķus, kas var attaisnot šķēršļus pakalpojumu sniegšanas brīvībai”.
3. Neatkarīgi no veida, kādā no “seifa” tika nozagts vairāk kā 1 000 000 EUR, rodas zaudējumi “Savienības finanšu interesēm”, it īpaši ienākumiem, kas iekļauti “Eiropas Savienības budžetā un iestāžu, struktūru, biroju un aģentūru budžetos, kā arī budžetos, ko tie pārvalda un pārtrauga”, un tādējādi runa ir par darbībām, kuras ir “pārkāpums”, jo tās ir “Kopienas tiesību normas pārkāpums, ko rada kāda saimnieciskās darbības subjekta rīcība vai nolaidība, kas kaitē vai varētu kaitēt Kopienas budžetam vai to pārvaldītiem budžetiem: mazinot vai zaudējot ienākumus no Kopienas vārdā tieši izveidotajiem pašu resursiem vai veicot nepamatotus izdevumus”.
4. Ja kredītiestāde, dalībvalsts/valsts centrālā banka, Eiropas Centrālā banka vai dalībvalsts/prokuratūra/PGR uzzina par šādiem pārkāpumiem un darbībām, ļauj tām notikt un neizmeklē tās, šis fakts rada LESD 310. panta 5. un 6. punkta un LESD 325. panta 1., 2. un 3. punkta pārkāpumu, kolīdz tās atzīst, ka attiecīga kredītiestāde veic darbības, kas ir “pārkāpums” Regulas Nr. 2988/95 ⁽²⁾ 1. panta 2. punkta pārkāpuma dēļ.
5. Atbildētājas rīcība, ar kuru tā noraidīja lūgumu veikt pasākumus, izraisīja tostarp to, ka:
 - (i) šī lieta netika paziņota OLAF;
 - (ii) netika uzsākta “pārkāpuma izmeklēšanas procedūra” pret kredītiestādi BCP;
 - (iii) civiltiesu, kuras kopš 2010. gada 1. janvāra izskata prasību par zaudējumu atlīdzību pret BCP un citiem, nolēmuma pieņemšana tika atlikta;
 - (iv) tās pārstāve – *Banco de Portugal* – netika galīgi notiesāta administratīvo tiesību strīdā, kas tika ierosināts 2015. gada 27. oktobrī un kuru pašlaik izskata *Tribunal Administrativo e Fiscal de Sintra* [Sintras Administratīvā un nodokļu tiesa], kurā šajā ziņā vēl nav pieņemusi nolēmumu.

6. Objektivitātes principa pārkāpums, pilnvaru nelikumīga izmantošana un būtisks procesuāls pārkāpums, ko pieļāva atbildētājas pārstāve – *Banco de Portugal*.

- ⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2005/29/EK (2005. gada 11. maijs), kas attiecas uz uzņēmēju negodīgu komercpraksi iekšējā tirgū attiecībā pret patērētājiem un ar ko groza Padomes Direktīvu 84/450/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 97/7/EK, 98/27/EK un 2002/65/EK un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 2006/2004 ("Negodīgas komercprakses direktīva") (OV 2005, L 149, 22. lpp.).
- ⁽²⁾ Padomes Regula (EK, Euratom) Nr. 2988/95 (1995. gada 18. decembris) par Eiropas Kopienu finanšu interešu aizsardzību (OV 1995, L 312, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2017. gada 29. novembrī – U.S./ECB

(Lieta T-780/17)

(2018/C 052/46)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: U.S. (pārstāvji: L. Levi un A. Blot, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Centrālā banka

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atzīt šo prasības pieteikumu par pieņemamu un pamatotu;

līdz ar to:

- atcelt 2016. gada novērtējuma ziņojumu (par periodu no 2015. gada 1. septembra līdz 2016. gada 1. septembrim) un 2016. gada 15. decembra lēmumu attiecībā uz 2016. gada *Annual salary and bonus review* ("ASBR"), par ko prasītājam tika paziņots attiecīgi 2016. gada 30. novembrī un 2017. gada 9. janvārī;
- atcelt ECB 2017. gada 3. maija lēmumu, ar kuru tika noraidīti prasītāja 2017. gada 15. februāra un 2017. gada 9. marta administratīvās pārskatīšanas lūgumi;
- atcelt ECB 2017. gada 12. septembra lēmumu, kas prasītājam tika paziņots 2017. gada 19. septembrī un ar kuru tika noraidīta prasītāja 2017. gada 7. jūlijā iesniegtā sūdzība;
- uzdot atlīdzināt zaudējumus par ciesto kaitējumu;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza četrus pamatus attiecībā uz 2016. gada novērtējuma ziņojuma atcelšanu.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka neesot ievērots pienākums norādīt pamatojumu, jo prasītāja novērtējuma ziņojumā esot minēta vienīgi nekonkrēta, atkārtota un vispārēja kritika.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka strīdus ziņojumā esot pieļautas acīmredzamas kļūdas vērtējumā.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka esot notikusi pilnvaru nepareiza izmantošana, prasītājs esot cietis no vardarbības, kā arī esot pārkāpts gan pienākums ņemt vērā ierēdņu intereses, gan labas pārvaldības princips.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka, sagatavojot apstrīdēto ziņojumu, atbildētājs esot pieļāvis procesuālu pārkāpumu.